

ТРАК

Съединяватъ всѣхъ вѣстията за общественъ и стопанско-економически новини.

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТЪ.
Всичко се изпраща до печатница „Светлина“—Марангосовъ—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв., за 6 месеца 35 лв., за 3—20 лева.
Отдаденъ брой 150 лева.
ПЛАЩА СЕ: за писмата вѣнчански, големи и мисни дни по 50 л., за срѣбни—100 лева.
Официални обявлениа по 250 л. на □ с. и Сабелнитъ пристани даватъ по 1 л. във на дума.
Тържосни по 50 ст. на □ с.
За хроникриране—5 лева на редъ.
Всичко въ преплата.
Работили се не връщатъ.

„ТУНДЖА“

АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ЗА КЕРАМИЧНИ ИЗДѢЛІЯ СЪ ФАБРИКА ДОГАРА ЯМБОЛЪ.
ПЕРЕМИДИ — марсишки типъ по 14 въ квадратами метъръ, сортирани въ три качества.
ТУХЛИ — машинни и ръчни, ще намери всички всѣкога при **най-нисокимъ ценни въ фабриката.**
Поръчки се изпълняватъ отъ фабриката веднага.

—1—

СЛАВЪ КЕРЛИДЖИЕВЪ И СИНОВЕ

И М Б О Л ТЪ.

Всички видове желязари.
Циментъ италиянски.
Най-големъ склади отъ помпи за вода и трѣби.
Центрофугални помпи за мандри.

—2—

„ХЕНДЕЗА“

Единствено ефективно средство противъ МАРИСЪЛА и сащершено практиченъ инструментъ за рационално лѣкуване и предпазване отъ ХЕМОРОИДИ.
„ХЕНДЕЗА“ е най-новото изобретение на науката, изпитано и одобрено отъ Върх. Медич. Съветъ съ № 15086.
„ХЕНДЕЗА“ се продава въ всички аптеки и дрогерии въ Царство.
Главенъ представителъ за България: 1—3 ВЛАДИМИРЪ КОСЕВЪ, ул. „Маринъ Дриновъ“ 11—София.

ЯМБОЛЪТ НА КУРОРТЪ ВЪ БАНЯ КОСТЕНЕЦЪ.

РЕСТОРАНТЪ „РЕНЕСАНСЪ“

ВЪ БАНЯ КОСТЕНЕЦЪ

е наетъ отъ ямболски граждани.
ИЛИЯ АНДРЕЕВЪ, който отъ година време подържа единъ отъ най-ремонирани локани въ София на ул. „Витоша“! Посетителнитъ на Баня Костенецъ ще намерятъ приемъ, който дозволява най-изисканелнитъ вкусове.

—2—

СТЕФАНЪ СТАНЧЕВЪ

КОМИСИОНЕРЪ-ЕКСПЕДИТОРЪ

Съобщава, че е отворилъ отъ 15 милиона май достоящиа кантора, която се занимава съ осмобождаване и експлоатирани на дребни, вагонни и колетни вагони, като урежда ескавъкъ видъ рекламни предъ Българскитъ Държавни Жельзници.
Като дългогодишенъ чиновникъ по жельзницитъ и отъ друга страна, както е въ постоянни връзки съ популярния комисонеръ **ИСАКЪ КЕМПЛОВЪ**, всеки може да бъде напълно увѣрени, че работата му ще бѣде съвършена бързо и акуратно.
Кантората се намира на площадъ „Кобургъ“, срещу кафе „Сливенъ“.

—3—

ПОСЛЕДНА ПРОДАЖБА.

Продава се дюкянъ на две улици площадъ „Кобургъ“ № 20 и „Царъ Самуилъ“ № 5 Дюкяна се намира на най-централното мѣсто на града, гдето всѣкаква търговия може да се търгува съ най-големъ успѣхъ.
Който го купи ще бѣде най-големия щастливецъ.
Крепостенъ актъ веднага.
Споразумение: **Георги Черевъ** или **Яни Атанасовъ** — Ямболъ.

—2—

ЕСКЪПЪ ХЛѢБЪ.

Той е скѣпъ не за ония, които то отъ ситестъ на лукозевъ хлѣбъ, търсатъ подпарки за употреба на апетитъ за чревоутоенъ хлѣбъ пие и хлѣванъ на прадарителни закуски отъ хайверъ и ликьори — за тия съкъсметъ родени хора не е въпросъ и не за тѣхъ слава да се разбѣра, че хлѣбъ е скѣпъ, но нито за тѣхъ не е скѣпъ. Напротивъ, тѣ търсятъ клѣе какво е скѣпъ и отъ него да си доставятъ да разоборозятъ прѣсналитъ се за тѣхъ хлѣбъ и животъ, хлѣбъ обаче недостатъченъ за оня широкъ народъ, който пияни сѣа и градовете работещи народъ, вѣнчанъ римско време, но при всѣ тѣ пакъ лишентъ отъ взаимността да се сподоби съ насация за деня хлѣбъ.

Търпеливъ, където е изобозия винаги работещи народъ, дикъ той ронтае. Нищо повече тукъ тѣмъ той се лази. Защото следъ многото бедъ, съ които е озлобестъвалъ години подъ редъ и капила отъ монополизитъ, се обсъкватъ съ правди фури, съ които се е контрактиръ скѣпъ не скѣпъ, но хлѣбъ да има, понеже нему липсва свободното гражданско време да явизъ тѣхъ кукурикане на мотинитъ на хлѣбари, на общинари, на брашнари и спекуланти за причинитъ, по които тѣ не са споразумени и са прѣдоставител спортеитъ си на многолюдната, заждатъ къмъ фуриитъ за хлѣбъ, емсто койго хлѣбаритъ поднасятъ олаквания, че брашнари му закъпнитъ брашното заутрѣ не посылватъ хлѣбъ да мисли е той, хлѣбаръ, е народенъ доброжелател, но спекулантитъ — брашнари го тормолятъ съ скѣпоститъ на брашнетѣ си, — народа тѣгава загиватъ всички.

Защо това е така? Да се толерира отъ властѣта тѣхъ чести обиски на хлѣбаритъ къмъ потребнителна на хлѣбъ, е равнисно на участенъ на оранитѣ на властѣта да се създаватъ стѣжкования между гладенъ народъ и лачни хлѣбарии.

Сценитъ отъ замечанитъ дни за хлѣбъ не са отъ първита да гиснатъ година. Тогавъ и сѣга, бѣде прѣдварително прѣдупреждение, застанали прѣдъ прѣдани фури, хлѣбаритъ тѣбватъ: хлѣбъ имъ, стойте гладни, брашно не даватъ. И сѣга е въ положението на хлѣбаръ, намяна народъ и спекулантия намагогъ трупатъ обвиненията върху брашнаритъ и млеваритъ.

По отношение на Ямболъ най-големия експлоататоръ билъ партията млекаръ за брашно на К. Петровъ: прибрива хранитѣ, смилала ги и както на спекулантитъ отъ тѣ фабрика било угодно, тѣ се подвѣжватъ продажбата на хлѣбаритъ не събвѣди да купятъ брашно по причини на доброжелателство къмъ симпатията за тѣхъ работенъ народъ.
И тогава народа ронтае, понеже едриятъ капиталъ експлоатиралъ немалки съ лютиня или нискаръ въ рѣка работникъ.

Естествено е, че таквъ експлоататорски капиталъ се оскѣпа. Широкийтъ простъ народъ поема и се являва.

Като подсѣдитъ, то какъ едриятъ капиталъ разсѣждава: Млекарѣта е капиталистическо предприятие, основано по инициатива и на рискъ само на едного, не съ целъ спекулантски да експлоатира оранчианитъ районъ на населението въ мѣстото на фабриката, но съ целъ да закупува чакъ отъ излизане на хранитѣ отъ цѣлата страна, емсто на зърно, износила да става на доброжелателно брашно, съ което се реномира земеделския България.

Ако липсаше днесъ тѣ капиталистическа млекаръ, пазира на брашнето въ Ямболъ щѣди да бѣде крайно промишлява, по причина на дребнитъ въ таквъ пълнъ спекуланти, които биха си играли съ днешнитъ промишленитъ въ всички области на спекулата, както е било въ областѣта на лихварството прѣдъ съставяването на днешнитъ кооперативни, земеделски и ливанъ, банкови учреждения.

По отношение на Ямболъ, партия млекаръ не може да гари успѣхъ на търговията си на 120-тѣ торби брашно, колкото Ямболъ консумира сѣдне на денъ чрезъ всички спекулаторитъ съ хлѣбъ фури. Това брашно съставлява съвършено слаба частъ отъ общото производство на млекарѣта, погледнатъ на която са наменени въ Ямболъ, по дадемъ отъ него и по-далеч отъ границитъ на България. Въ тѣмъ смисълъ фабрика или изобозия индустриятъ се явяватъ фактори на производство за населението на България бѣже паравлено съ тѣ фабрика, отъ паравлено за цѣлата страна е да функциониратъ втора, трѣта и т. н. Емсто въ зърно, зрѣното то продължава на България бѣже можемо всичко да се изобрѣчи, и като фабрикатъ да се изнесе на съвѣтния пазаръ.

Днесъ тѣ фабрика е на отдалѣно лице, понеже по време на настояващото й, никъдъ друго тогава не е допущащъ днешния успѣхъ. Обязаностъ съ огромността и сложността на съвременнитъ индустриална машинари и българскитъ годници и 37 а. Парискитъ дружина бѣже строгитъ емсто да подтика инициативитъ за основанието на втора такава фабрика за брашна или другъ видъ индустриално производство, готовилъ духъ на властѣта и ррушенето аспириратъ за разлѣжването на млекарѣта.

рушения и грабежъ, за да се върне не напредъ къмъ творчеството, а назадъ къмъ упадѣкъ и развала, въ който патъ леко се напредва, но отъ койго патъ постоитъ мѣта.

Въ нормални години на мисловната гара са съ товарищи храни за износъ къмъ Бургаско пристанище сѣбно 30,000 тона прѣдъ миналитъ години, обаче то е било не бѣже даже 2,000 тона; т. н. е даже като презъ тѣ минути години само срутитъ храни населението е получило около 150 милиона лева, презъ изтеклата година тѣ получило инто 10 милиона лева! Липсата на тѣ пари у населението сѣрѣ поиника на градовете Ямболъ и К. Агачъ.

Къмъ тѣхъ частитѣ неураждъ, като се прибавятъ общитъ причини на разрушението отъ войнитѣ, ще се получи общата картина за недоимцитъ у народа.

Презъ нормални години фабриката на К. Петровъ се е запащавала отъ зърно изключително отъ хлѣбаритъ на Ямболъ и К. Агачъ, тѣя години обаче отъ 15 юний 1923 год. до 15 юний т. г. отъ ямболския центъръ тѣ е доставила всичко 5,270 тона, а оставалото количество отъ 6,780 тона е излизало главно отъ Вѣдникско и Ломско.

Презъ текущитъ дни до като на поиникитъ за брашно взѣтъ отъ Ямболъ фабриката е отворяла отрицателно, по отношение на Ямболъ тѣ не е спирала производството му. Докато другѣ тѣ продава брашното текущи търговски ценитъ на Ямболъ го продава съ по 20 до 50 ст. на килограмъ по-евтино; докато въ обикновено време млекарѣтѣ хлѣбаритъ си кукурикане зърно и млекарѣтѣ си сибѣтъ, днесъ тѣ дръжкатъ фабриката отговорна като контрагентъ, че не имъ доставила брашно. Преди около 3 месеци, прѣдизвикал днешнитъ поиникитъ на хранитѣ, фабриката бѣже да е дължна —уведомила управлението на града да се запаси съ храни до новитѣ реколта.

Споредъ тѣя данни, правитѣта за поскѣпването на хлѣба съ много по-далеч отъ функцията на тѣя или друга фабриката са брашна.

Они които раздѣватъ за народни работи, тѣрбава по-правилно да анисватъ въ причинитъ на днешнитъ злини и да търсятъ сѣрѣ по реалнитъ патъща на строителството и производството, а не по инерцията на зарушената и народнитъ бедъ.

Ст. Спирчевъ.

Войнишна лѣтва въ Ямболъ.

Завчера въ недѣля въ 9 1/2 часа преди обѣдъ на плаца на пионеритъ казарни всички млади войници отъ гарнизона — коняци джандармери и 37 а. Парискитъ дружина бѣже строгитъ емсто да подтика инициативитъ за основанието на втора такава фабрика за брашна или другъ видъ индустриално производство, готовилъ духъ на властѣта и ррушенето аспириратъ за разлѣжването на млекарѣта.

поскѣпени представители отъ всички учреждения въ града.

Следъ млекарѣството, митрополитъ Иларионъ, на високъ гласъ, достигащъ до ушитъ на всички млади и бѣже млекарѣтѣ съ прѣдоставяюща народъ, описаначеното на кѣлата, спосоставяйки я съ она на четинитѣ, които преди 50 години въ надвечерието на освободителната война отъ русскитъ, са преминавали Дунавъ съ неизбѣжнитъ риску на кѣлата свобода или

